

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

Drugi strategiczny przegląd energetyczny

P6_TA(2009)0038

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie drugiego strategicznego przeglądu energetycznego (2008/2239(INI))

(2010/C 67 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowany „Drugi strategiczny przegląd sytuacji energetycznej – plan działania dotyczący bezpieczeństwa energetycznego i solidarności energetycznej UE” (COM(2008)0781) („komunikat w sprawie drugiego strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej”),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowaną „W kierunku bezpiecznej, zrównoważonej i konkurencyjnej europejskiej sieci energetycznej” (COM(2008)0782),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie wdrożenia programu dotyczącego transeuropejskich sieci energetycznych w okresie 2002-2006 (COM(2008)0770),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie dyrektywy 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (COM(2008)0769),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. dotyczący dyrektywy Rady nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów naftowych (COM(2008)0775),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowany „Efektywność energetyczna: realizacja celu 20 procent” (COM(2008)0772),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (przekształcenie) (COM(2008)0780),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (przekształcenie) (COM(2008)0778),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oznakowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów (COM(2008)0779),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego (COM(2008)0790),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowany „Większe oszczędności energii w Europie dzięki skojarzonemu wytwarzaniu energii elektrycznej i ciepła” (COM(2008)0771),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowany „Morska energia wiatrowa: działania niezbędne do realizacji celów polityki energetycznej w perspektywie roku 2020 i dalszej” (COM(2008)0768),

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowany „Aktualizacja przykładowego programu energetyki jądrowej w kontekście drugiego strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej” (COM(2008)0776),
- uwzględniając komunikat Komisji z 10 stycznia 2007 r. zatytułowany „Ograniczenie globalnego ocieplenia do 2°C w perspektywie roku 2020 i dalszej” (COM(2007)0002),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 stycznia 2008 r. pt. „20 i 20 do 2020 r. – szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym” (COM(2008)0030),
- uwzględniając wniosek Komisji z 23 stycznia 2008 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (COM(2008)0019),
- uwzględniając komunikat Komisji z 26 listopada 2008 r. zatytułowany „Europejski plan naprawy gospodarczej” (COM(2008)0800),
- uwzględniając stanowisko z dnia 4 kwietnia 2006 r. dotyczące wspólnego stanowiska Rady w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych oraz uchylającej decyzję 96/391/WE i decyzję nr 1229/2003/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie Euratomu – bilans 50 lat europejskiej polityki w dziedzinie energii jądrowej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 września 2007 r. w sprawie mapy drogowej na rzecz odnawialnej energii w Europie ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2007 r. w sprawie konwencjonalnych źródeł energii i technologii wytwarzania energii ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. C 76 E z 27.3.2008, s. 114.

⁽³⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 82.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 206.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 424.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0033.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0096.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0354.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- uwzględniając stanowisko z dnia 18 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/54/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając stanowisko z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/55/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego ⁽²⁾,
 - uwzględniając stanowisko z dnia 18 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej ⁽³⁾,
 - uwzględniając stanowisko z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając stanowisko z dnia 18 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie wspierania podejmowania na wczesnym etapie działań demonstracyjnych w dziedzinie zrównoważonej produkcji energii elektrycznej z paliw kopalnych ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 8 i 9 marca 2007 r.,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 13 i 14 marca 2008 r.,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 października 2008 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0013/2009),
- A. mając na uwadze, że europejska polityka energetyczna powinna dążyć do nierozłącznego osiągnięcia trzech zasadniczych i równie ważnych celów, a mianowicie bezpieczeństwa dostaw i solidarności między państwami członkowskimi, przeciwdziałania zmianom klimatu, m.in. silnego zaangażowania we wdrażanie celów własnych UE, oraz konkurencyjności,
- B. mając na uwadze, że całkowita zmiana paradygmatu w polityce energetycznej jest niezbędna do osiągnięcia ww. trzech głównych celów, a jednocześnie przyniesie ona rozwiązanie uwzględniające kwestie społeczne, środowiskowe, gospodarcze i związane z zatrudnieniem,
- C. mając na uwadze, że zależność Unii od konwencjonalnych źródeł energii oraz od ograniczonej liczby producentów energii stanowi poważne zagrożenie dla stabilności, dobrej koniunktury oraz bezpieczeństwa dostaw,
- D. mając na uwadze, że zwiększanie efektywności energetycznej musi odgrywać kluczową rolę w ograniczaniu zależności od importu energii, zwiększaniu konkurencyjności i przeciwdziałaniu zmianom klimatycznym,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0294.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0347.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0295.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0346.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0296.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0545.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- E. mając na uwadze, że obecnie zapotrzebowanie Unii na energię wciąż rośnie w większości sektorów, a potencjał w zakresie efektywności energetycznej pozostaje w dużej mierze niewykorzystany,
- F. mając na uwadze, że Unia importuje obecnie 50% zużywanej przez nią energii, oraz że proporcje te mogą osiągnąć 70% w 2030 r.,
- G. mając na uwadze, że zagrożenia bezpieczeństwa dostaw w Unii są zwiększane przez brak wizji w odniesieniu do gospodarki opartej na działaniach ukierunkowanych na zmniejszenie zużycia energii poprzez wpływanie na zachowania użytkowników oraz niski poziom inwestycji, zwłaszcza na szczeblach lokalnym i regionalnym, co we wszystkich sektorach energii i sektorach powiązanych powoduje, że zdolności są napięte, a nawet niewystarczające, skąd konieczność odnowienia elektrowni do 2030 r., przy szacunkowym koszcie inwestycji opiewającym na 900 miliardów euro,
- H. mając na uwadze, że coraz niższe ceny ropy naftowej i gazu mają negatywny wpływ na planowane inwestycje, co prowadzi do konieczności wspierania wszystkich głównych projektów infrastrukturalnych, które przyczyniają się do importu znacznych ilości gazu do Europy, dywersyfikacji źródeł i dróg przesyłowych oraz unikania zagrożeń związanych z tranzytem,
- I. mając na uwadze, że panujący kryzys gospodarczy dodatkowo utrudnia inwestycje w infrastrukturę energetyczną,
- J. mając na uwadze, że pomimo iż scenariusz Komisji przewiduje zmniejszenie zapotrzebowania na konwencjonalne źródła energii w ciągu kolejnych dwóch dekad, Europa musi wspierać wszystkie planowane inwestycje w nową infrastrukturę przeznaczoną do importu energii; mając na uwadze, że zagwarantuje to bezpieczne przejście do nowego europejskiego systemu energetycznego, którego wprowadzenie planuje się do roku 2020,
- K. mając na uwadze, że od 2030 r. w celu złagodzenia poważnego zagrożenia niedoboru energii pochodzącej z paliw kopalnych w skali światowej Unia będzie musiała rozwinąć i zaplanować nowe, konkurencyjne, zrównoważone technologie energetyczne o niskiej emisji CO₂, przy jednoczesnym znacznym zmniejszeniu własnego zużycia energii,
- L. mając na uwadze, że Unia musi bezzwłocznie rozpocząć poważne inwestycje sieciowe i utworzyć wewnętrzny rynek energii oraz że należy zachęcać do prowadzenia dalekosiężnych inicjatyw, takich jak stworzenie operatora europejskiego systemu przesyłowego czy jednolitej europejskiej sieci gazu,
- M. mając na uwadze, że sektor energii i inwestycje w infrastrukturę energetyczną wymagają stabilnych ram regulacyjnych oraz bliższej współpracy między krajowymi regulatorami,
- N. mając na uwadze, że tworzenie sieci energetycznych ma podstawowe znaczenie dla zwiększania bezpieczeństwa dostaw, które musi wyraźnie stanowić jeden z europejskich priorytetów w zakresie polityki energetycznej,
- O. mając na uwadze, że sektory energii elektrycznej i gazu wymagają stabilnych i przewidywalnych ram regulacyjnych, co powoduje konieczność przyznania szerokich uprawnień Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), żeby przyczynić się do harmonizacji krajowych ram regulacyjnych oraz do uniknięcia niepewności, jaką może powodować procedura komitologii,
- P. mając na uwadze, że aby przyczynić się do osiągnięcia celów z zakresu bezpieczeństwa dostaw, należy wykorzystać konwencjonalne zasoby własne Unii w tych państwach członkowskich, w których są one dostępne, zachowując zgodność z krajowym i wspólnotowym prawodawstwem z zakresu ochrony środowiska naturalnego,

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

1. wzywa państwa członkowskie do uznania strategicznej analizy polityki energetycznej za podstawę wdrożenia polityki energetycznej dla Europy oraz stworzenia ambitnego planu działania na lata 2010-2012;
2. potwierdza trzy wyznaczone na 2020 r. cele, którymi są: zmniejszenie o 20% emisji gazów cieplarnianych lub o 30% w przypadku międzynarodowego porozumienia, zmniejszenie przynajmniej o 20% zużycia energii oraz osiągnięcie przynajmniej 20% udziału energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii; zachęca Unię Europejską i państwa członkowskie do osiągnięcia poziomu najbardziej efektywnej energetycznie gospodarki w celu aktywnego przyczynienia się do osiągnięcia celu 2°C w zakresie zmian klimatycznych; wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 80% do 2050 r.; wzywa Komisję do określenia, w ramach konsultacji z zainteresowanymi stronami, możliwych scenariuszy energetycznych, przedstawiających sposoby osiągnięcia tych celów oraz określających leżące u podłoża hipotezy techniczne i gospodarcze;
3. jest głęboko przekonany, że zmniejszenie zużycia energii jest absolutnym priorytetem, który pozwoli przyczynić się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju, innowacji, tworzenia nowych miejsc pracy i konkurencyjności, a także jest skutecznym i niedrogim środkiem zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego;
4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nadania celowi 20%-owych oszczędności energii do 2020 r. charakteru prawnie wiążącego dla państw członkowskich oraz do przedstawienia i wdrożenia spójnych środków gwarantujących osiągnięcie tego celu;
5. wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do przyjęcia celów w postaci zwiększenia o 35% efektywności energetycznej oraz 60%-owego udziału energii odnawialnej do 2050 r.;
6. wzywa Komisję do wspierania wszystkich planowanych inwestycji w nową infrastrukturę przeznaczoną do importu energii oraz w technologie w zakresie energii odnawialnej w celu sprostania malejącym cenom ropy naftowej i gazu, które mają negatywny wpływ na planowane inwestycje;

Europejska polityka energetyczna

7. w związku z rosnącym zagrożeniem bezpieczeństwa energetycznego Unii Europejskiej, wzywa państwa członkowskie do przemawiania jednym głosem; zauważa, że obecnie postępują one w sposób sprzeczny z tymi aspiracjami; uważa za bezwzględnie konieczne, zarówno w imię bezpieczeństwa dostaw, solidarności, jak i skuteczności negocjacji mających na celu określenie międzynarodowych ram regulacyjnych, aby Komisja zaproponowała Parlamentowi i Radzie opracowanie europejskiej polityki energetycznej z odpowiednim uwzględnieniem właściwych uprawnień Unii Europejskiej i państw członkowskich: stosunków międzynarodowych, wydajności energetycznej, przeciwdziałania zmianom klimatu, dalszego rozwoju rynku wewnętrznego, negocjacji traktatów międzynarodowych, przewidywań i dialogu z producentami oraz krajami tranzytowymi, badań w dziedzinie energetyki oraz dywersyfikacji dostaw energii;
8. wzywa Komisję do wspierania określania jednolitego europejskiego stanowiska wobec producentów z krajów trzecich poprzez tworzenie korzystnej dla wszystkich, wzajemnej zależności oraz do wspierania wzmocnienia siły handlowej przedsiębiorstw UE wobec przedsiębiorstw państwowych z krajów trzecich;
9. uważa, że solidarność w zakresie energetyki powinna stać się zasadniczą kwestią europejską na szczeblu europejskim i dwustronnym, oraz że szkody w zakresie dostaw energii poniesione przez jedno państwo członkowskie wpływają na całą Unię Europejską;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

10. podkreśla znaczenie lokalnych inicjatyw na rzecz zwalczania zmian klimatycznych; popiera środki mające na celu promowanie efektywności energetycznej oraz energii ze źródeł odnawialnych, takie jak programy finansowania objęte polityką spójności, polityka podatkowa uwzględniająca ochronę środowiska lub „porozumienie między burmistrzami”, oraz popiera ideę „porozumienia wysp” w rozpowszechnianie najlepszych praktyk i rozwoju wysokowydajnych i opartych na energii odnawialnej społeczności i miast;
11. jest przekonany, że odpowiednia europejska polityka energetyczna musi opierać się na zrównoważonym koszyku energetycznym, bazującym na wykorzystaniu niewęglowych źródeł energii, paliwach kopalnych o najniższych emisjach oraz nowych technologiach, które w znacznym stopniu ograniczają emisje gazów cieplarnianych pochodzących z paliw kopalnych;
12. sądzi, że państwa członkowskie powinny opracować krajowe strategie celem rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego na własnym terytorium;
13. uważa, że podział zadań między przedsiębiorstwa a decydentów politycznych, zgodnie z którym przedsiębiorstwa ponoszą odpowiedzialność za bezpieczeństwo dostaw, ma potwierdzoną wartość i w związku z tym z zasady powinien zostać zachowany; w świetle coraz trudniejszego światowego otoczenia wzywa decydentów politycznych do przyjmowania w przyszłości większej liczby środków towarzyszących w odniesieniu do działań biznesowych;
14. przypomina zobowiązania państw członkowskich w zakresie zwalczania zmian klimatycznych oraz zachowania solidarności w czasach kryzysu energetycznego przyjęte poprzez podpisanie Traktatu z Lizbony;
15. uważa, że ratyfikacja traktatu lizbońskiego bardziej wzmocni wszelkie starania na rzecz ustanowienia wspólnej europejskiej polityki energetycznej;

Bezpieczeństwo dostaw

16. z zadowoleniem przyjmuje plan działania na rzecz bezpieczeństwa energetycznego i solidarności w Unii Europejskiej;

Wspieranie infrastruktury niezbędnych dla zaspokojenia potrzeb UE

17. zauważa bardzo duże opóźnienie w budowie priorytetowych sieci oraz przesyłowych sieci energii mających znacznie europejskie; podkreśla, że niskie inwestycje spowalniają prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz fakt, że we wszystkich sektorach energii zdolności są napięte, a nawet niewystarczające; zauważa również, że przemysł tylko częściowo odpowiada za tę sytuację, oraz wzywa państwa członkowskie, żeby w większym stopniu uświadamiały swoich obywateli, w szczególności informując ich o potrzebach w zakresie nowej infrastruktury i projektach związanych z produkcją energii; w związku z tym wzywa krajowe władze regulacyjne do podjęcia wszelkich działań, jakie mogą one podjąć w swoim obszarze decyzyjnym, w celu przyspieszenia inwestycji;
18. zauważa, że nowa fala inwestycji musi być ukierunkowana na przyszłość i uwzględniać zmianę sposobu zużywania i produkowania energii, a także że zdecentralizowane systemy energetyczne muszą zostać dopasowane do znacznych odnawialnych źródeł energii;
19. zauważa, że Rada Europejska ustanowiła cel w zakresie osiągnięcia zdolności wzajemnych połączeń systemów gazu i energii elektrycznej pomiędzy państwami członkowskimi na poziomie 10%;
20. z zadowoleniem odnosi się do projektu zwiększenia europejskich środków finansowych na inwestycje w sieci; z zainteresowaniem odnotowuje wniosek Komisji dotyczący przeznaczenia w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej na 2008 r. 5 mld euro z niewykorzystanych budżetów na okres 2008/2009 przede wszystkim na nowe połączenia energetyczne; domaga się pełnego zaangażowania w proces decyzyjny w zakresie ustalania ostatecznej listy projektów; uważa, że Europejski Bank Inwestycyjny powinien odgrywać bardziej znaczącą rolę w zapewnianiu finansowania projektów w zakresie efektywności energetycznej, odnawialnych źródeł energii oraz badań i rozwoju;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do aktywnego działania na rzecz zwiększenia liczby operatorów na rynku energetycznym, a zwłaszcza do przyjęcia środków na rzecz promowania produkcji energii przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) oraz ich wejścia na rynek;
22. podkreśla znaczenie rozbudowy wzajemnych połączeń gazowych i elektrycznych, przebiegających przez Europę Środkową oraz Południowo-Wschodnią na osi Północ-Południe, i przypomina, że sieci w regionie Morza Bałtyckiego powinny być rozbudowywane i integrowane z siecią zachodnioeuropejską; podkreśla konieczność nadania szczególnej uwagi opracowaniu w 2009 r. planu bałtyckich połączeń międzysieciowych, obejmującego gaz, energię elektryczną oraz magazynowanie; popiera również budowę wzajemnych połączeń z wyspami oraz oddalonymi i odizolowanymi regionami w Unii Europejskiej;
23. z tych samych względów nalega na rozbudowę wzajemnych połączeń z Europą Południowo-Zachodnią, zwłaszcza z Półwyspu Iberyjskiego do Francji północnej;
24. przypomina, że transgraniczne połączenia już istnieją między różnymi krajami; zauważa, że inicjatywy regionalne, takie jak Forum Pięciostronne, pozwoliły opracować użyteczne, praktyczne rozwiązania zwiększające integrację rynku wewnętrznego; zachęca podmioty odpowiedzialne za te inicjatywy do kontynuowania ich udanej pracy;
25. wzywa Komisję do zaproponowania odpowiednich środków w celu zachęcania do ustanawiania wzajemnych połączeń oraz rozwoju sieci energii elektrycznej, aby umożliwić zoptymalizowaną integrację oraz zrównoważenie wahań produkcji energii odnawialnej na lądzie i na morzu;
26. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący przedłożenia planu w zakresie morskiej sieci na Morzu Północnym w celu wykorzystania jego ogromnego potencjału energii wiatrowej; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje również utworzenie europejskiej supersieci poprzez połączenie infrastruktur sieciowych regionów Morza Północnego, Morza Śródziemnego i Morza Bałtyckiego;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiednich uregulowań i umożliwienia wolnego od dyskryminacji dostępu do nowej infrastruktury, np. do północnomorskiej sieci przesyłowej morskiej energii wiatrowej;
28. uważa, że UE musi w sposób zasadniczy i tak szybko, jak to możliwe, kontynuować zwiększanie dywersyfikacji i bezpieczeństwa w dziedzinie źródeł energii; wzywa Komisję i prezydencję czeską do przedstawienia podczas kolejnego posiedzenia Rady Europejskiej nowego, ambitnego i dalekowszeregowego planu dywersyfikacji;
29. wyraża poparcie dla projektów dywersyfikacji źródeł i szlaków zaopatrzenia, w szczególności dla utworzenia południowego korytarza gazowego obejmującego projekty Nabucco, przyłącza gazu Turcja-Grecja-Włochy (TGI) i South Stream; podkreśla potrzebę współpracy z zainteresowanymi krajami, zwłaszcza w regionie Morza Kaspijskiego; uważa, że w perspektywie długoterminowej, o ile pozwoli na to sytuacja polityczna, dostawy z innych krajów z tego regionu, takich jak Uzbekistan i Iran, powinny stanowić dodatkowe poważne źródło zaopatrzenia dla Unii Europejskiej;
30. wyraża również poparcie dla całkowitego wzajemnego połączenia budowy rurociągu łączącego Algierię, Hiszpanię, Francję oraz Europę kontynentalną w ramach projektu Medgaz upatrywanego przez Komisję jako projekt o znaczeniu europejskim w priorytetowym planie połączeń międzysieciowych mającym na celu dalszą dywersyfikację tras dostaw gazu do Europy;
31. zaleca, w świetle zmniejszenia poziomu krajowej produkcji gazu ziemnego i zmiany w koszyku energetycznym w wielu państwach członkowskich, aby wszystkie obecnie planowane projekty infrastrukturalne dotyczące gazu ziemnego i energii elektrycznej zostały bezzwłocznie wdrożone w celu zagwarantowania możliwości ciągłego zaspokajania zapotrzebowania w przyszłości;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

32. uważa, że ważne są stosunki i partnerstwa z kluczowymi dostawcami energii, krajami tranzytowymi oraz krajami pełniącymi rolę konsumentów, i muszą one być zacieśniane; zaznacza jednak, że zacieśnianie tych stosunków i partnerstw w żadnym wypadku nie powinno odbywać się ze szkodą dla wartości leżących u podstaw UE, w szczególności dla poszanowania praw człowieka; w tym kontekście podkreśla, że rozwinięcie zaufania oraz głębszych i prawnie wiążących powiązań pomiędzy Unią Europejską oraz producentami i krajami tranzytowymi powinno iść w parze ze wspieraniem i poszanowaniem demokracji, praw człowieka i zasad państwa prawa; wzywa do opracowania i przyjęcia w tym celu polityki i konkretnych środków;
33. w związku z tym wzywa do zawarcia umowy trójstronnej między UE, Rosją i Ukrainą dotyczącej tranzytu gazu z Rosji do UE w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw w nadchodzących latach;
34. wzywa Komisję do zwielokrotnienia wysiłków w celu znalezienia rozwiązania dotychczas nierozwiązanych, otwartych kwestii dotyczących warunków przepływu gazu ziemnego przez Turcję przez gazociąg Nabucco;
35. uważa, że wszystkie państwa członkowskie powinny mieć zapewnione, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych państw członkowskich (na podstawie mechanizmu solidarnościowego), dostateczne zdolności w zakresie skroplonego gazu ziemnego (LNG), obejmujące zakłady skraplania gazu zlokalizowane w państwach producentach, czy zlokalizowane w UE terminale LNG i instalacje regazyfikacji na statkach transportowych; uważa, że nowe terminale LNG należy uważać za projekty o znaczeniu europejskim z uwagi na ich podstawowy wkład w dywersyfikację dróg przesyłowych;
36. wzywa Komisję do pełnego poparcia inwestycji w zakresie budowy strategicznych urządzeń do magazynowania gazu, jako istotnego elementu europejskiego bezpieczeństwa energetycznego;
37. jest przekonany, że zdolności w zakresie rafinacji ropy naftowej stanowią istotny dodatkowy czynnik w zapewnianiu bezpieczeństwa energetycznego Unii; zauważa, że ważna jest zatem większa przejrzystość w odniesieniu do równowagi popytu i podaży w dziedzinie zdolności rafinacji, wymaganej do zaspokojenia potrzeb Unii, uwzględniająca przede wszystkim obawy związane z dostępnością oleju napędowego w przyszłości;
38. dąży, zgodnie z zasadą europejskiej solidarności energetycznej, do zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw oraz bezpieczeństwa energetycznego regionu Morza Bałtyckiego w warunkach recesji gospodarczej;

Rynek wewnętrzny energii elektrycznej

39. wzywa Komisję i państwa członkowskie do określenia strategicznych wytycznych na długi okres, zachęcając prywatne podmioty działające w sektorze przemysłu do udziału we wdrażaniu tych wytycznych, przy zachowaniu równowagi między mechanizmami rynkowymi a przepisami;
40. podkreśla znaczenie, jakie ma utworzenie jasnych i stabilnych ram prawnych poprzez zakończenie negocjacji w sprawie pakietu legislacyjnego dotyczącego wewnętrznego rynku energii elektrycznej przed zakończeniem obecnej kadencji Parlamentu w 2009 r.; popiera utworzenie niezależnej agencji, co przewiduje ww. wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia ustanawiającego agencję, posiadającej szerokie i niezależne uprawnienia, w tym uprawnienia w zakresie bezpieczeństwa zaopatrzenia i sieci; zachęca państwa członkowskie do przyspieszenia wdrażania trzeciego pakietu energetycznego, a zwłaszcza do rozpoczęcia wzajemnej współpracy na rzecz wspierania regionalnej i dwustronnej solidarności w celu zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw na rynku wewnętrznym;
41. zwraca się do państw członkowskich i Komisji o rozpoczęcie znacznych inwestycji sieciowych i utworzenie wewnętrznego rynku energii poprzez określone dalekosiężne inicjatywy, takie jak stworzenie operatora europejskiego systemu przesyłowego czy jednolitej europejskiej sieci gazu;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

42. wzywa Komisję do wcześniejszego przedstawienia celu rozwijania i ukończenia budowy inteligentnej, wzajemnie połączonej sieci energetycznej do 2020 r. jako ważnego składnika działań podejmowanych, aby osiągnąć cele wyznaczone na 2020 r.;

43. zwraca się do państw członkowskich o opracowanie w drodze współpracy europejskiego strategicznego planu, dotyczącego wieloletniego planowania niezbędnych inwestycji mających na celu zaspokojenie przyszłych potrzeb w zakresie wytwarzania energii, na podstawie badań dotyczących średniookresowych perspektyw w zakresie zapotrzebowania na energię; jest przekonany, że indykatywny plan wieloletni należy także przewidzieć w sektorze gazu, aby ukazać ogólną perspektywę wymogów inwestycyjnych na szczeblu europejskim;

44. wzywa państwa członkowskie oraz odnośne zainteresowane strony, aby konsultowały i koordynowały przyszłe plany transgranicznych inwestycji infrastrukturalnych (sieci, rurociągi, elektrownie itp.) z zainteresowanymi stronami we wszystkich krajach, których mogą dotyczyć planowane inwestycje, w celu jak najlepszego wykorzystania dostępnych zasobów; uważa, że utworzenie na szczeblu europejskim grupy koordynacyjnej ds. infrastruktury pomogłoby w tych działaniach koordynacyjnych i mogłoby stanowić uzupełnienie opracowania dziesięcioletniego planu rozwoju sieci proponowanego w pakiecie poświęconym wewnętrznemu rynkowi energii;

45. podkreśla, że urzeczywistnienie rynku będzie udane tylko wówczas, jeżeli zostaną usunięte przeszkody inwestycyjne i zbudowane fizyczne połączenia wiążące wszystkie państwa w jedną wspólną sieć energetyczną i jeżeli ten rynek pozwoli ostatecznie uniknąć niestabilności cen energii i zapewnić uczciwy rynek wszystkim producentom i sieciom oraz umożliwić integrację nowych producentów energii i technologii energetycznych; podkreśla, że niedawno poddana przeglądowi dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie ⁽¹⁾ reguluje zrozumiałą i przewidywalną ocenę poziomu CO₂;

Stosunki zewnętrzne w dziedzinie energii

46. z zadowoleniem przyjmuje komunikat w sprawie drugiego strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej, a zwłaszcza zawarte w nim wnioski dotyczące zagranicznej polityki energetycznej, które są w dużej mierze zgodne z ww. rezolucją z dnia 26 września 2007 r.; wyraża rozczarowanie brakiem szczegółowych wniosków oraz ponownie podkreśla potrzebę dalszego wzmacniania starań Unii na rzecz rozwoju spójnej i skutecznej wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki, w której skoncentrowano by się ponownie na krajach produkujących energię;

47. wzywa Komisję do wsparcia włączenia tzw. „klauzuli bezpieczeństwa energetycznego” do umów handlowych i stowarzyszeniowych oraz umów o partnerstwie i współpracy zawieranych z krajami będącymi producentami energii i krajami jej tranzytu, które to klauzule stanowiłyby kodeks postępowania i zakaz przerw w dostawach wynikających ze sporów handlowych, wyraźnie wskazując środki, jakie należy przyjąć w razie jednostronnej przerwy w dostawach lub w razie jakichkolwiek zmian warunków umowy lub warunków dostaw spowodowanych przez jednego z partnerów;

48. przypomina, że Unia Europejska, nawet mimo pomocy ambitnych i rygorystycznie wdrażanych planów dotyczących wydajności energetycznej i oszczędności energii, prawdopodobnie w perspektywie śródoterminowej wciąż będzie uzależniona od dostaw energii z paliw kopalnych z krajów trzecich; w związku z tym zwraca się o wzmożenie dialogu z krajami produkcji, tranzytu i pozostałymi krajami konsumentami, oraz bardziej ogólnie, o nasilenie współpracy na szczeblu międzynarodowym w celu zwiększenia przejrzystości na światowych rynkach energii i podjęcia kwestii zrównoważonego rozwoju;

(¹) Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

49. zwraca uwagę na znaczenie długoterminowych umów dostawy dla rozwoju długofalowych, opartych na zaufaniu relacji między krajami zajmującymi się wydobyciem i krajami kupującymi oraz dla zapewnienia koniecznych inwestycji zarówno w działalność poszukiwawczo-wydobywczą, jak i rafinerijną;

50. zachęca Unię Europejską do współpracy z krajami regionu Morza Śródziemnego, a w szczególności Afryki Północnej, ze względu na duży potencjał tych krajów w zakresie zasobów energetycznych oraz duże możliwości rozwoju dla Afryki; w szczególności uważa, że należy prowadzić badania w zakresie energii słonecznej i wiatrowej oraz zachęcać do jej wykorzystywania; wzywa zatem do włączenia wspólnych celów w zakresie energii odnawialnej i wydajności energetycznej do procesu barcelońskiego – Unii na rzecz regionu Morza Śródziemnego;

51. wzywa UE do współpracy z krajami Bliskiego Wschodu ze względu na ich znaczący potencjał w zakresie zasobów energetycznych;

52. popiera zamiar negocjowania nowej, szerokiej umowy zastępującej umowę o partnerstwie i współpracy z 1997 r. z Rosją, łącznie z rozdziałem dotyczącym energii, który powinien być w pełni zgodny z zasadami traktatu karty energetycznej i jego protokołami tranzytowymi; odnotowuje, że Rosja podpisała, a Ukraina ratyfikowała traktat karty energetycznej; ponownie przypomina, że obejmuje on między innymi mechanizm rozstrzygania sporów umożliwiający rozstrzygnięcie sporów na przykład z zakresu tranzytu lub handlu powstałych pomiędzy odpowiednimi stronami traktatu;

53. podkreśla potrzebę włączenia Ukrainy w europejskie ustalenia dotyczące trwającego dialogu z Rosją, ze względu na kluczową rolę Ukrainy jako kraju tranzytowego;

54. apeluje do Komisji o to, by w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw, rozważyła ona możliwość rozszerzenia wspólnotowego traktatu energetycznego między Unią Europejską i Europą Południowo-Wschodnią o inne kraje trzecie oraz stworzenie nowych regionalnych rynków energii z udziałem krajów sąsiednich w oparciu o wzór Wspólnoty Energetycznej Europy Południowo-Wschodniej, obejmujących, na przykład, euro-śródziemnomorską wspólnotę energetyczną;

55. podkreśla konieczność włączenia Turcji do stałego dialogu europejskiego z regionem Morza Kaspijskiego i Kaukazu ze względu na kluczową rolę, jaką może ona odegrać jako kraj tranzytowy; jednocześnie ponownie podkreśla zobowiązania Turcji jako kraju kandydującego do członkostwa, dotyczące dostosowania się do dorobku prawnego Wspólnoty;

56. podkreśla geopolityczne znaczenie regionu Morza Czarnego dla bezpieczeństwa energetycznego Unii i dla dywersyfikacji dostaw energii;

57. wzywa państwa członkowskie do pogłębiania stosunków w dziedzinie energetyki z krajami Ameryki Łacińskiej w kontekście obecnych i przyszłych umów o stowarzyszeniu i współpracy;

58. wzywa państwa członkowskie do wykorzystania euro jako narzędzia strukturyzacji międzynarodowych stosunków finansowych w celu zmniejszenia wahań wynikających z fakturowania ropy naftowej i gazu; zachęca Unię Europejską do zgłębienia kwestii inwestycji zagranicznych w europejski sektor energetyczny dzięki zastosowaniu klauzuli wzajemności; rzeczywiście uważa, że tak długo, jak zasada wzajemności w zakresie dostępu do rynków nie będzie zagwarantowana, Unia Europejska winna, zgodnie z wnioskiem Parlamentu i Komisji, zastosować skuteczną klauzulę dotyczącą państw trzecich w odniesieniu do nabywania systemów przesyłowych bądź operatorów systemów przesyłowych;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

59. wzywa Komisję do przeanalizowania różnych sposobów umożliwiających ograniczenie niestabilności cen ropy naftowej i gazu; zwraca uwagę w szczególności na rolę przejrzystości i wystarczających mocy produkcyjnych oraz na katalizujące oddziaływanie spekulacji finansowych na kształtowanie się cen na rynku; odrzuca wykorzystywanie strategicznych rezerw ropy naftowej do ograniczania wahań cen z przyczyn gospodarczych;

60. wzywa państwa członkowskie do nasilenia i koordynowania działań w zakresie zabezpieczenia dróg przesyłowych, a w szczególności morskich;

61. wzywa państwa członkowskie do wskazania najlepszych praktyk na szczeblu międzynarodowym i do zacieśnienia współpracy technologicznej z przedmiotowymi krajami, żeby wzbogacić wiedzę i doświadczenie w tej dziedzinie; w szczególności wzywa państwa członkowskie do nasilenia współpracy technologicznej z Japonią, której gospodarka jest całkowicie uzależniona od energii z importu, a która rozwinęła jeden z najbardziej skutecznych systemów energetycznych na świecie;

62. zwraca uwagę, że rosnące zużycie energii w Chinach i coraz wyższy poziom tamtejszych emisji gazów cieplarnianych stanowią poważne wyzwanie dla celów w zakresie ochrony środowiska i dla bezpieczeństwa dostaw energii; wzywa do lepszej współpracy między UE i Chinami w celu promowania transferu technologii niskoemisyjnych, w szczególności racjonalnego zużycia energii i odnawialnych źródeł energii; podkreśla decydujące znaczenie rozwinięcia i wdrożenia technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS) w Chinach, biorąc pod uwagę duże znaczenie węgla dla gospodarki tego kraju;

63. odnotowuje znaczenie dialogu na temat energetyki prowadzonego pomiędzy UE a OPEC i zachęca Komisję do intensywniejszego dialogu na temat energetyki z Norwegią;

Mechanizmy reakcji na kryzysy za pomocą gospodarowania rezerwami ropy naftowej i gazu

64. wyraża zadowolenie z zamiaru dokonania przez Komisję przeglądu dyrektywy 2006/67/WE z dnia 24 lipca 2006 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ i proponuje, aby publikować dane co tydzień, a nie co miesiąc, w celu zwiększenia dostrzegalności rynku i uniknięcia niewspółmiernej reakcji na sytuację w Ameryce;

65. odnotowuje niepowodzenie państw członkowskich w okazaniu solidarności w odniesieniu do zwiększenia ilości gazu udostępnianego państwom członkowskim, które ucierpiały w czasie ostatniego kryzysu gazowego pomiędzy Ukrainą a Rosją; nalega, by Rada i Komisja utworzyły, zgodnie z traktatem lizbońskim, mechanizm solidarnościowy, który umożliwiłby UE podejmowanie skutecznych, sprawnych i spójnych działań w sytuacjach kryzysowych spowodowanych przerwami w dostawach, uszkodzeniami kluczowej infrastruktury bądź wszelkimi innymi okolicznościami;

66. w świetle wyżej wspomnianego niedawnego kryzysu gazowego, który dotknął terytorium Unii, z zadowoleniem przyjmuje zamiar udoskonalenia przez Komisję ram dyrektywy Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego ⁽²⁾ i wzywa Komisję do zaproponowania zmian w tej dyrektywie przed końcem 2009 r., zgodnie z wytycznymi zaproponowanymi w ww. komunikacie Komisji COM(2008)0769;

⁽¹⁾ Dz.U. L 217 z 8.8.2006, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2004, s. 92.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

67. podkreśla, że zasadnicze elementy przeglądu dyrektywy Rady 2004/67/WE powinny zawierać obowiązkowe i rzeczywiste, krajowe i unijne plany działania w sytuacjach awaryjnych, które m.in. określą wspólne oświadczenie o sytuacji awaryjnej, udzielanie poszkodowanym krajom dostępnych zasobów i infrastruktury, dystrybucję skoordynowaną, zastosowanie środków nadzwyczajnych w krajach nieposzkodowanych lub poszkodowanych w mniejszym stopniu w celu zwiększenia ilości gazu dla dotkniętych rynków przy wykorzystaniu wszelkich możliwych środków, łącznie z, między innymi, umowami przewidującymi możliwość zawieszenia, przejściem na inny rodzaj paliwa, sięgnięciem do rezerw czy na przykład elastycznością dostaw; uważa, że koniecznie należy poprawić funkcjonowanie rynku dzięki przejrzystości oraz zwiększyć dostępność gazu na rynku; wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do rozwoju rezerw gazu umożliwiających szybkie jego udostępnianie;

68. proponuje, aby lepiej wykorzystywać technologie informacyjne do całkowitego lub częściowego przerwy dostaw w przypadku kryzysu i w związku z tym uważa, że można by zastosować, pod nadzorem organu regulującego, system pozwalający zmniejszyć zużycie w wyniku zbiorowej decyzji;

Efektywność energetyczna

69. uważa, że zwiększenie przynajmniej o 20% efektywności energetycznej do 2020 r. jest priorytetem, który pozwoli przyczynić się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności, a także jest najskuteczniejszym i najtańszym środkiem zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie, aby niezwłocznie przyjęły prawnie wiążący cel w zakresie efektywności energetycznej w wysokości przynajmniej 20% do 2020 r.; wzywa Komisję i państwa członkowskie do nasilenia kampanii uświadawiających i udostępnienia praktycznych informacji na temat rozwiązań w zakresie wydajności energetycznej, jakie należy zastosować, a także do promowania programów edukacyjnych i kształceniowych w dziedzinie energii w szkołach i na uniwersytetach w całej Unii;

70. podkreśla znaczenie zdyscyplinowanego i terminowego wdrażania i egzekwowania przez państwa członkowskie i Komisję prawodawstwa dotyczącego oszczędności energii i efektywności energetycznej; podkreśla znaczenie przyjęcia obowiązkowych środków w dziedzinie zamówień publicznych na szczeblu wspólnotowym i krajowym w celu stymulowania popytu na nowatorskie produkty i usługi zwiększające efektywność energetyczną; wzywa zatem do ambitnego podejścia w przyszłym prawodawstwie dotyczącym oszczędności energii i efektywności energetycznej (w szczególności w sektorze budownictwa, przemysłu i transportu oraz planowania miejskiego i urzędzeń miejskich);

71. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący uważnego monitorowania postępów w dziedzinie wytwarzania energii w drodze kogeneracji (CHP) i wzywa Komisję do przedstawienia dalszych środków wspierających w ramach przeglądu planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii w 2009 r.; przypomina Komisji, że głównym celem procesu wytwarzania energii w drodze kogeneracji, niezależnie od rodzaju stosowanej technologii, jest oszczędzanie energii pierwotnej, efektywność pod względem kosztów i bezpieczeństwo dostaw; uważa, że rozwój i dobór najskuteczniejszych technologii należy pozostawić rynkowi; zaleca opracowanie strategii promowania i finansowania dla infrastruktury, takiej jak np. sieci ciepłownicze i chłodnicze wykorzystujące lokalne źródła, takie jak energia geotermalna, kogeneracja;

72. wspiera międzynarodowe partnerstwo na rzecz współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej, w celu promowania ujednoczenia norm i zachęcania do wyznaczania ambitnych celów na całym świecie;

73. wzywa do skuteczniejszego wykorzystania ropy naftowej, w szczególności w sektorze transportu, który jest głównym sektorem stosującym tę energię; zwraca się o przyjęcie ambitnych celów w średniookresowej perspektywie (2020 r.) w dziedzinie wydajnego zużycia paliwa przez samochody, zachęcając jednocześnie państwa członkowskie do poszukiwania alternatywnych nośników energii i technologii napędu, na przykład silników elektrycznych, do transportu towarów i osób, w szczególności na obszarach miejskich; uważa, że osiągnięcie znacznego przesunięcia modalnego w kierunku rozwiązań bardziej przyjaznych dla środowiska w transporcie, np. zamiany prywatnego, indywidualnego transportu drogowego na transport publiczny, powinno stanowić kluczowy element strategii unijnej w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

74. uważa, że pionierskie podejście do pojazdów produkowanych przez europejski przemysł samochodowy pomogłoby w odzyskaniu międzynarodowych rynków zbytu, w szczególności od producentów azjatyckich;

75. wyraża ubolewanie, że transport kolejowy odpowiada jedynie za 10% transportu towarów w Europie; wzywa państwa członkowskie do lepszego wykorzystania transportu kolejowego i dróg wodnych; apeluje o bardziej stanowcze wysiłki na rzecz stworzenia optymalnego połączenia transportu kolejowego, wodnego i drogowego;

76. podkreśla znaczenie przyjęcia odpowiedniego zestawu środków politycznych na rzecz poprawy wydajności energetycznej obecnie istniejących i nowych urządzeń elektrycznych;

Lepsze wykorzystanie rodzimych zasobów i najlepszych technologii UE

77. uważa, że energia odnawialna, taka jak wiatrowa, biogaz, energia słoneczna, wodna, pochodząca z biomasy, geotermalna i pochodząca z zasobów morskich, jest najważniejszym potencjalnym źródłem energii w UE, mogącym przyczynić się do stabilizacji cen energii i przeciwdziałania uzależnieniu energetycznemu, oraz z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę sporządzenia komunikatu w sprawie usuwania przeszkód dla stosowania energii odnawialnej; podkreśla w tym kontekście, że wszelkie nowe inicjatywy nie powinny powodować odkładania na później realizacji już istniejących projektów;

78. uważa, że eksploatacja lokalnych zasobów paliw kopalnych, w szczególności lądowych i podmorskich złóż gazu ziemnego, może przyczynić się do zwiększenia niezależności energetycznej Europy i musi być rozwijana tam, gdzie jest to możliwe, zgodnie z krajowymi i europejskimi przepisami dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego; zwraca się do państw członkowskich i do Komisji o znalezienie należytej równowagi regulacyjnej między ochroną środowiska naturalnego a możliwościami wydobycia na terytorium Unii, zarówno na stałym lądzie, jak i spod dna morskiego;

79. przypomina, że wzięwszy pod uwagę stale zmieniający się charakter odnawialnych źródeł energii, niezwykle istotne jest zwiększanie zdolności przesyłowej wzajemnych połączeń elektrycznych na szczeblu Wspólnoty ze zwróceniem szczególnej uwagi na państwa członkowskie i regiony najbardziej oddalone na rynku energetycznym UE, w celu wyposażenia państw członkowskich w środki niezbędne do osiągnięcia celu w postaci 20% odnawialnych źródeł energii do 2020 r.;

80. wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze lokalne do radykalnej zmiany stosunków między sektorem rolnym a sektorem energii za pomocą planu mającego na celu wyposażenie dachów instalacji rolniczych w urządzenia energii odnawialnej, takie jak panele słoneczne; wzywa państwa członkowskie i władze lokalne, żeby lokalnie wspierały wykorzystywanie zużytego oleju i zrównoważonych lokalnych zasobów biomasy, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej równowagi między uprawami roślin energetycznych i uprawami spożywczymi;

81. apeluje do Komisji o przedstawienie Parlamentowi sprawozdania wskazującego przeszkody i normy techniczne uniemożliwiające MŚP inwestowanie w produkcję energii i wykorzystywanie istniejących sieci do dystrybucji produkowanej w ten sposób energii;

82. wzywa Komisję, by jeszcze bardziej priorytetowo traktowała badania naukowe i rozwój w przechowywaniu energii elektrycznej, łączeniu instalacji produkcyjnych opartym na technologiach informacyjnych i komunikacyjnych („elektrownie wirtualne”), inteligentnych sieciach oraz rozbudowała zdolności infrastruktury w celu połączenia priorytetów energii odnawialnych;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

83. wzywa Komisję do ponownego określenia europejskiej polityki wspierania rozwoju poprzez włączenie do niej nowego rozdziału dotyczącego energii; uważa w związku z tym, że projekty elektrowni słonecznych w Afryce północnej powinny być przede wszystkim przeznaczone na potrzeby lokalne;

84. przypomina, że zarówno węgiel brunatny, jak i kamienny jako alternatywa dla ropy i gazu pozostają ważnym, przejściowym elementem koszyka energetycznego i unijnego bezpieczeństwa dostaw energii ze względu na znaczne rezerwy wewnętrzne; podkreśla jednak, że ich emisje CO₂ są większe niż z innych głównych źródeł energii; w związku z tym wzywa do zmniejszenia takich emisji poprzez modernizację elektrowni za pomocą technologii CCS oraz wzywa w tym kontekście Komisję, żeby rozpatrzyła wszelkie finansowe możliwości zrealizowania 12 projektów demonstracyjnych do roku 2015;

85. przyznaje, że dodawanie domieszki biomasy do spalania w nowoczesnych elektrowniach węglowych powoduje już 45%-ową wydajność, a nawet 90%-owy poziom wydajności można osiągnąć poprzez wykorzystanie technologii kogeneracji; dlatego też wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia zachęt na rzecz zwiększania domieszki paliw pochodzenia biologicznego w elektrowniach opalanych paliwami kopalnymi;

86. podziela analizę Komisji, zgodnie z którą ważne jest utrzymanie udziału energii jądrowej w koszyku energetycznym i w tym celu promowanie bezzwłocznego wprowadzenia ujednoczonych ram regulacyjnych i gospodarczych ułatwiających decyzje o niezbędnych inwestycjach; wzywa Komisję do sporządzenia konkretnego planu działań dla inwestycji jądrowych; uważa za konieczne otwarcie debaty społecznej na temat bezpiecznego wykorzystania tego źródła energii, bez przesądzania o jej wyniku; wzywa Komisję do promowania, jako nieodłącznej części europejskiej polityki sąsiedztwa, przyjmowania przez państwa ościenne wspólnotowego dorobku prawnego w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego za każdym razem, gdy w państwach tych planuje się uruchomienie nowej elektrowni jądrowej lub zmodernizowanie starej;

87. przypomina o znaczeniu energii jądrowej, wytwarzanej w 15 z 27 państw członkowskich, a wykorzystywanej przez jeszcze większą liczbę państw członkowskich, która zaspokaja około jednej trzeciej popytu na energię elektryczną w Unii Europejskiej; przypomina również o sześciu nowych blokach reaktorów będących obecnie w trakcie budowy w czterech państwach członkowskich;

88. podkreśla konkurencyjność energii jądrowej, w dużej mierze niezależnej od wahań cen paliw ze względu na mały udział paliwa, jakim jest uran, w kosztach wytwarzania;

89. podkreśla, że europejski przemysł jądrowy jest światowym liderem w dziedzinie wszystkich technologii cyklu jądrowego, w szczególności we wzbogacaniu, co stanowi istotny wkład w bezpieczeństwo dostaw energii do Unii;

90. z zadowoleniem przyjmuje generalnie pozytywne stanowisko Komisji w odniesieniu do energii jądrowej; wskazuje jednak, że Komisja nie zajmuje się we właściwy sposób kwestią ostatecznego unieszkodliwiania odpadów radioaktywnych, pomimo iż zagadnienie to jest ogromnie ważne dla opinii publicznej; wzywa zainteresowane państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków mających na celu rozwiązanie problemu ostatecznego unieszkodliwiania wszelkiego rodzaju odpadów radioaktywnych, lecz szczególnie odpadów wysoko radioaktywnych;

91. uważa, że koniecznie należy zapewnić obywateli Unii, że energię jądrową wykorzystuje się w Unii w sposób bezpieczny i przejrzysty oraz na najwyższym, technologicznie możliwym poziomie bezpieczeństwa, zwłaszcza w zakresie gospodarowania odpadami jądrowymi; z zadowoleniem przyjmuje wymienione wyżej wnioski Komisji dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego; wzywa Radę i Komisję do utworzenia wspólnie z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej modeli i procedur niedopuszczających do tego, aby pokojowe wykorzystanie energii jądrowej prowadziło do rozprzestrzeniania broni jądrowej;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

92. podkreśla, że ani w zmienionym programie energetyki jądrowej, ani w przeglądzie strategicznym Komisja nie rozpatrzyła rozwoju technologii jądrowej do 2050 r., co zaproponowano w dokumencie referencyjnym platformy technologicznej w dziedzinie zrównoważonej energetyki jądrowej, ani też miejsca należnego projektowi kontrolowanej fuzji jądrowej ITER;

W kierunku 2050 r.

93. wzywa Komisję i państwa członkowskie do utworzenia europejskiej polityki energetycznej umożliwiającej masowe przechodzenie na technologie energetyczne o wysokiej wydajności i emitujące niewielkie ilości węgla, aby odpowiedzieć potrzebom zużycia energii; podkreśla, że jeśli efektywność energetyczna i oszczędność energii pozostaną priorytetami, podobnie jak dalszy rozwój energii odnawialnej, zapotrzebowanie na energię ze źródeł niskoemisyjnych będzie mogło zostać zaspokojone do 2050 r.;

94. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że ukierunkowywanie przejścia na wysokowydajny system energetyczny będzie wymagało systematycznego podejścia opartego na synergii między różnymi sektorami; podkreśla kluczowe znaczenie oceniania wszystkich środków na podstawie ich udziału w zmniejszaniu emisji CO₂; jest przekonany, że w tym celu priorytetem powinno stać się opracowanie lokalnych zintegrowanych rozwiązań;

95. uznaje długoterminowe cele związane z globalną i europejską polityką energetyczną i z ochroną klimatu za wyjątkową szansę umożliwienia powstania nowych modeli biznesowych w całej gospodarce w celu rozwinięcia innowacji ekologicznych i przedsiębiorczości;

96. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie badań wykonalności projektów budowy platform wiatrowych na Morzu Północnym oraz projektów elektrowni słonecznych w Afryce;

97. jest przychylny opracowaniu agendy politycznej na 2030 r. i planu działania na rzecz polityki energetycznej w 2050 r. w ramach strategicznego planu na rzecz technologii energetycznych; w związku z tym zwraca się do Komisji o dokonanie oceny zmian składu koszyka energetycznego według wielu scenariuszy, w zależności od zmian zapotrzebowania na energię, potencjalnych zasobów energetycznych, wpływu na środowisko, szacowanej ceny energii i CO₂;

98. zwraca się do Komisji o zapewnienie, by plan działania umożliwiał ukierunkowanie badań i rozwoju technologii energetycznych oraz edukacji w tej dziedzinie na zmniejszenie kosztów energii odnawialnej i przechowywanie energii, na zapewnienie pomyślnego opracowania reaktorów jądrowych czwartej generacji i CCS, a w szczególności na znalezienie alternatywy dla ropy naftowej w transporcie, przy jednoczesnym priorytetowym traktowaniu energii słonecznej, której zasoby są niewyczerpalne;

99. przypomina konieczność stałego wspierania badań nad transmutacją odpadów jądrowych i fuzją jądrową, aby znaleźć źródło energii na bardzo długi okres;

*
* *

100. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również parlamentom i rządów państw członkowskich.